

duhovskega stanu, kateri zakrivljejo z geslom na jeziku: „Vse za vero, dom cesarja“, njih breznačajno, nemoralno sebično ravnanje.

Potolažite se g. Korošec, sveto pismo ja pravi: katerega Bog še ljubi, istemu pošlje nadloge. To je božji miglej v poboljšanje in spokorjenje in Vam je ta božji glas gotovo v korist. Vi ste še mladi, politično vsled lastne neizkušnje celo nezreli in Bog ve, kam bi še Vi polagoma v ti predrzni politični tiri prišli in zašli. Vi ste prefekt na semenišču v Mariboru in izročena Vam je nedolžna mladina v zgojo v pravi krščanski veri na Boga in srčni ljubezni do bližnjega. Kdor enega teh malih pohujša, bolje bi bilo, da si obesi mlinski kamen za vrat in se potopi v globočino morja.

Mi Vas obmiljujemo, ter prosimo za poboljšanje hudobnega sveta. Napredni krščanski Slovenci.

Zavratni napad na prezidenta Zjedinjenih držav v Ameriki Mac Kinleya in njegova smrt.

7. septembra se je zgodilo v mestu Buffalo v Severni Ameriki grozno hudodelstvo. Anarhist Czolgosz po imenu, vstrelil je vpričo mnogobrojnega ljudstva dvakrat z revolverjem na prezidenta in ga ranil smrtno. Po ameriški navadi podajal je predsednik okrog stoječim osebam roko. Napadalec Czolgosz se mu je približal, mu segel v roko, ob enem pa že tudi dvakrat vstrelil nanj. Revolver je imel zavrt, v robec, da se ga tako ni moglo zapaziti.

Ena krogla je odletela na prsni kosti, druga pa je prodrla predsedniku želodec na dveh mestih. Predsednika so takoj operirali in mu zašili želodec ter odstranili kroglo. Ležal je predsednik en teden v smrtnih bolečinah, 14 t. m. en četrt na tri zjutraj pa je zdihnil svojo blago dušo. Napadalec je nemško-poljskega rodu, neoženjen in star 28 let.

velik kozarec medice in gre ven k mrtvi stari materi, ki je sedela po konci na vozu.

„Tukaj je glaž medice od vašega sina“, pravi postrežljivi krčmar, ali mrtva žena ni odgovorila nobene besedice, ampak le tiho sedela dalje.

„Ali ne slišite?“ zakričal je krčmar glasno, kolikor je mogel. „Tukaj imate glaž medice od vašega sina!“

Še enkrat je takisto zakričal in potem še enkrat; ker se pa žena ni nič zato zmenila in še ni niti z jedno ramo zmignila, postal je jezen ter ji tresčil glaž v obraz, tako da ji je medica z nosa kopala in žena je padla, ker ni bila privezana, vznak z voza doli.

„Čakaj ti falot!“ zavpije Štajerc in skoči kar skozi okno ven ter zagrabi krčmarja za prsi rekoč: „Ti si mojo staro mater ubil; le poglej kako veliko luknjo ima na čelu!“

„Oh, to je nesreča!“ zaječal je krčmar in svoje roke proseč povzdignil; „to se je zgodilo vse vsled moje jeznoritosti! Ljubi Štajerc, jaz ti dam poln

William Mac Kinley je bil rojen l. 1844 v Ni (Ohio), študiral je pravo, bil v meščanski vojni armadi, kjer je postal major. Leta 1867. nastanil v Cantonu (Ohio) kot odvetnik. Leta 1876 je bil izvoljen kot republikan v parlament Zjedinjenih držav, kjer je igral veliko vlogo. L. 1891. in 1895 je bil guverner v Ohiju, l. 1896. pa je bil po hujšem boju z Bryanom izvoljen prvič predsednikom Zjedinjenih držav in leta 1900 drugič. Mac Kinley ima v zasluge za razvoj trgovine Zjedinjenih držav in ugled je zelo narasel pod njegovim predsedstvom. Zjedinjene države imajo važno besedo v svetovni politiki, v Ameriki pa so odločilne. Mac Kinley je bil človek, a brez otrok. On je že tretji predsednik Zjedinjenih držav, ki je bil umorjen, v vrsti anarhističnih atentatov, ki so se izvršili tekom zadnjega desetletja, pa je menda peti. Mac Kinley je bil velik patron mož železne volje, neumorne delavnosti, strokovnjak v narodnem gospodarstvu in velik nasprotnik Evrope. Mac Kinley je dvignil ugled Zjedinjenih držav še višje, raztegnil je njih vodstvo na Kubo in na Filipine, dal ameriški trgovini najširši delokrog. Zjedinjene države so stale pod vodstvom Maca Kinleya v vrsti vevlastij. Zato pa žalujejo Američani za pravico za umrlim svojim predsednikom, ki je bil za rast, čast in moč Zjedinjenih držav vse svoje življenje s sijajnimi uspehi.

Vojna v Južni Afriki.

Pred par dnevi so vsi burski generali poslali ročilo Angležem da se ne udajo, vendar prosijo za 10. sept. so se obrnili zastopniki Transvaala in Orange do stalnega razsodišča v Haagu, da naj posreduje mir. To se zgodi, ako bo s tem zadovoljna tudi Anglija. „Liga človeških pravic“ v Belgiji se je obznanila do vseh onih vlad, ki so se bile udeležile mirovne konference v Haagu ter so dotične sklepe podpisale.

pehar denarja in bom tvojo staro mater lepo poplačal, pati dal kakor bi bila moja, samo če boš tiho. drugače mi odsekajo glavo in to bi bilo vendar preveč.

Štajerc dobil je poln pehar denarja, krčmar pa je dal mrtvo ženo lepo na svoje stroške pokopati.

Ko je pa sedaj Štajerc s vsem tem denarjem prišel domov, poslal je zopet svojega prijatelja k sosedu Fihposu prosit naposodo po mero za denar, katerega je hotel zmeriti.

„Kaj je to? začudi se Fihpos. „Ali ga nisi enokrat ubil?“ Ker tega ni mogel zapopasti, šel je z mero kar sam k Štajercu.

„Kje si dobil tako veliko denarja?“ vprašal je in še bolj zazijal, ko je zagledal na tleh cel poln peharjev.

„Ti si ubil mojo staro mater, ne pa me, odreže se Štajerc. „Mater sem pa prodal in dobiš poln pehar denarja za njo!“

„Sakrabort, to si pa dobro prodal!“ reče Fihpos ves zadovoljen ter steče brzo domov, vzame sekuro in ubije svoje staro mater, jo zgrabi in vrže na

prošnjo, naj vplivajo na angleško vlado, da se iz-
je za mir z Buri. „South-African News“ pišejo, da
republici Burov borita za svojo neodvisnost že 23
secev in se bosta še borili, toda brez upa na zmago.
rov je vedno manj, posamezne čete se udajajo in
učno ostane vendar samó še pest ustašev, ki pa
opravijo ničesar. Temu nasprotno pa poroča „Daily
ill“ 28. avg.: Položaj v Kaplandiji je sila temen.
notranjem dežele se pridružujejo Burom cele čete.
severnozahodni del Kaplandije, je v očitnem puntu.
„Times“ pa poročajo iz Pretorije: Buri so na vsho-
Transvaala jako delavni. Koncentrujejo se ob je-
Crissie in okoli Amsterdama, bržčas z namenom,
bodo vdrl v Natal. „Daily Express“ pa piše, da
se čete generala Bothe pozimi izdatno pomnožile
da ima dovelj topničarstva. Zato vderó v kratkem
et v Natal.

Razne stvari.

Regulacija Pesnice. Zdi se, da se hoče kmete
biti za nos. Deželni zbor je denarje dovolil, vlada
denarje dala, ali sedaj leži stvar zopet pri dežel-
nem odboru dr. Hans Schmidererju, in kar pri tem gos-
tu leži na pisalni mizi, to kar ne more biti kaj
mali zgotovljeno. Mi pozivljamo tega gospoda, da
enkrat regulacijo spravi v tir, ali pa svoj ma-
jorski deželnozborski in deželnoodborski mandat od-
ti. Tudi gospod deželni odbornik profesor Robič bi
smel za stvar zavzeti, ako bi bil prijatelj kmetskega
anu. Konečno ne bo družega preostajalo, kakor da
ovenci in Nemci skupno tiste poslance in deželne
ornike spodijo, kateri se zahtevam ljudstva zoper-
vjavajo.

Poskušeni umor s strupom, ponaredba testamenta
štativna hranilnične knjižice. Porotno sodišče v Mariboru
elo je dne 9. t. m. obravnavati zopet o gnusnih
odelstvih. Na zatožni klopi so sedeli: 48 letna

hajdi ž njo k apotekerju, katerega vpraša, če bi
pil mrtvega človeka.

„Kdo je ta mrtvec in od kod ga imate?“ ga
praša apoteker!

„To je moja stara mati!“ odgovori Fihpos. „Jaz
jo ubil, da bi dobil za njo pehar denarja!“

„Bognas varuj!“ odgovori apoteker. „Vi ste ja znoreli.
govorite več kaj tacega, sicer znate še glavo zgubiti!“

mu jih je apoteker gorkih naštel, mu povedal,
je hudobnež in da mora zato biti kaznovan. Sedaj
je Fihpos prestrašil, pobral svoja šila in kopita
jo udril doli za vodo proti gasfabriki in se skril
stranišče. Ali ker tam ni nobenih vrat, si je s tem
re malo pomagal. Ljudje pa so vedeli, da nori,
daj mu niso ničesar storili in tako je smel zopet
svojega brloga in popihal jo je naravnost domov.

„Čakaj me, ti fr. Štajerc, to mi boš dobro
plačal!“ mislil si je Fihpos, ko je bil že daleč na
sti zunaj mesta. Kakor hitro je prišel domov, vzel
velik žakel, se podal k Štajercu in mu rekel:
si me zopet fopal in za nos zvodil; najprvo sem

samska hišinja Neža Košir, 34 letni neštevilokrat kaz-
novani delavec Matija Žižek in 61letni Matevž Emeršič.

— Neža Košir je služila 25 let pri osemdesetletnem
Antonu Pihlariču v v Rošpohu pri Mariboru. Pihlarič
se je večkrat izrazil, da Neži Košir ne bo ničesar
zapustil, ker ga že itak dosti goljufa, in ker mora
vzdržavati njene nezakonske otroke, ki imajo vsak
družega očeta. Ko je Pihlarič umrl, se je pa našel
testament, v katerem je umrli volil svoji pastorki
100 gld., za cerkev 350 gld., vse drugo pa Neži Košir.

— Ker se je Košir že pred leti izrazila, da ji ni prav,
da stari še vedno živi, se je ob njegovi smrti slutilo,
da ni umrl naravne smrti in da je testament ponare-
jen. Košir je v preiskavi večinoma vse priznala,
Žižek njen ljubimec pa obstal le deloma, med tem
ko Emeržič, kateri je prinašal nekak strup ni hotel
nič priznati. Dobro leto imel je Žižek znanje s Košir
in ji obljubil zakon kakor hitro stari odmerje. Pihlarič
ni napravil nikacega testamenta, kar je Košir dobro
vedela, in zato je skrbela da bi dobila ponarejen tes-
tament. Za ponarejanje testamenta ponudil se ji je
Žižek, ki bi ga dal po nekem znancu narediti; ta
znanec bil je Emeržič, ki je v januarju letos prišel
h Koširki in se izrazil, da hoče tak testament nare-
diti, da ga še noben advokat spoznal ne bo, da je
ponarejen. Ko je Košir rekla, da ji testament „nič ne
nuca“ dokler stari živi, se je Emeržič izrazil, da ji
bo nekaj tacega preskrbel, da bo stari kmalu umrl.
Neža Košir se je v to vdala. Emeršič ji je kmalu
na to prinesel v mali steklenici neko smrdljivo ru-
dečkasto tekočino in ji naročil, da mora to tekočino
vlivati polagoma Pihlariču v jedila. Košir ga je vbo-
gala in res vlivala po kavino žlico te tekočine, sedaj
v kavo, sedaj v juho. Kmali so se pokazali nasledki
od zavživanja zastrupljenih jedil, ker Pihlarič je začel
vedno po zavžitju iz sebe metati. Zadnjokrat, pove-
dala je Košir v preiskavi, dala mu je te tekočine 16.
aprila, na kar je Pihlarič posebno jako iz sebe metal,

pobil svoje konje, potem svojo staro mater; vsega
tega si kriv ti, ali fopal me ti več ne boš!“ In po-
padel je Štajerca, ga dejal v žakelj ter ga zadel na
svoj hrbet, potem mu pa zaklical: „No zdaj te pa
nesem vtopit!“

Bila pa je dolga pot, ki jo je imel narediti,
predno bi do reke prišel, in Štajerc tudi ni bil tako
lahek. Pot peljala je prav mimo cerkve; orglje so
zadonele in ljudje so lepo peli. Fihpos postavil je
žakelj s Štajercem tik cerkvenih vrat in si mislil,
da bi bilo jako dobro notri iti poslušat par psalmov,
predno bode šel dalje; Štajerc itak ne more iz žaklja,
ljudje so pa v cerkvi. Šel je toraj notri.

„Oh jojmene, oh jojmene!“ zdihoval je Štajerc
v žaklju, se na vse načine notri obračal in zvijal ali
žaklja odvezati ni mogel. Ali kjer je sila najhujša,
tam je rešitev najbližje. Po cesti prišepal je kruljavi,
star, star mešetar, ki se piše Kajfež Gospodar in je
s Fihposom v prvem kolenu v žlahti; ta je prignal
pred seboj celo čredo.

(Konec prihodnjič.)